

ТОФЛОРТ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΔΟΚΛΗΡΟΣ ή παρελθούσα εβδομάς παρήλθε εν χαρτοπαικτικῷ πυρετῷ εν Ἀθήναις, διὰ πρώτην φοράν παρατηρηθέντα μετὰ τόσης εντάσεως. Ὁ πυρετὸς δὲ αὐτὸς εἰς τὰς κυρίας, ὡς εὐφλεκτότερα σώματα, μετεδόθη ἐξαιρετικῶς, ἔπαιξαν δὲ λυσσωδῶς ἐπὶ ὀλοκλήρους ὥρας διάφορα παιγνίδια, εἰς τὰ ὁποῖα συνήθως ὁσάκις ἐκέρδιζον αὐταί, ἔχανον οἱ σύζυγοι.

***

Ἐκ τῆς μελέτης τῆς εβδομάδος ἦν τὸ «Φλέρτ» ἠκολούθησε μετ' ἐξαιρετικῆς ἐμβριθείας, συνήγαγε μερικοὺς νόμους διὰ τὰ γνωστὰ παιγνίδια, τοὺς ὁποίους ἕκαστον ἀνδρόγυνον ὁσάκις ἠκολούθησε, ἔθεσε μὲ θαυμάσιον γοῦρι τὴν βᾶσιν ὀλοκλήρου τοῦ ἔτους. Διότι ἐκέρδισε καταπληκτικά.

Τὸν κώδικα αὐτὸν τὸν παρέχει δωρεάν τὸ «Φλέρτ», χάριν τῶν ὑπάνδρων ἀναγνωστῶν του.

***

ΜΠΑΚΑΡΑΣ Ἄρθρον 1. Ὃταν ὁ σύζυγος κουρασθῇ πλέον νὰ τραβᾷ εἰς τὸ τέσσαρα, πέντε, ἕξ, τότε ἠμπορεῖ νὰ κάμνη καὶ κανένα faux tirage.

Ἄρθρον 2. Ἡ κυρία ὅταν ἔχει ἐνώπιόν της τρία, πρέπει νὰ τραβᾷ φύλλον...

***

Ἄρθρον 3. Ἐὰν ἦναι δεσποινίς, θὰ κερδίζη πάντα κύριον μὲ μπάκα, ἀρκεῖ ἢ μπάκα τοῦ κυρίου νὰ ἔρχεται μὲ παπᾶν...

Ἄρθρον 4. Ἐὰν ἦνε δυνατόν εἰς τὰς κυρίας, πρέπει νὰ προτιμοῦν πάντοτε εἰς τὸ ταμπλὸ τὸ à cheval, ὡς ἔχον πλειοτέρας πιθανότητας νὰ κερδίσουν ὀλοκλήρους μπάνκας.

***

Ἄρθρον 5. Ἐὰν χάνη καὶ τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν χαρτί, ἠμπορεῖ μία κυρία νὰ πηγαίνη μὲ τὸ μεσαῖον, τὸ ὁποῖον εἶνε τοῦ μπαγκαδόρου.

Ἄρθρον 6. Μία κυρία ἔχει τὰς μεγαλειτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας, ὅσῳ συχνότερα βάζει πόσταν...

Ἄρθρον 7. Ὃταν ὁ σύζυγος δείξη τάσεις ὅτι στέκεται εἰς τὰ τέσσαρα, ἢ σύζυγος πρέπει νὰ τραβᾷ ἀμέσως φύλλον, καὶ πάντα κατὰ κέρδιση.

***

ΜΑΟΥΣ Ἄρθρον 1. Ὃταν ὁ σύζυγος ἀρχίζη νὰ κτυπᾷ μὲ ἄσσον ξερόν, ἢ σύζυγος πρέπει νὰ τοῦ εὐρίσκη ἀμέσως βοήθον.

Ἄρθρον 2. Ὃταν ἡ κυρία δείξη σημεῖα ὅτι ἀρχίζει νὰ μπαίνη, ὁ σύζυγος πρέπει νὰ πράττη

τὸ πᾶν διὰ νὰ βοηθῆ δυνατὰ, ἄλλως τὴν ἔπαθε.

***

Ἄρθρον 3. Ὁ λόγος διὰ τὸ πᾶτο. Ὃταν ἡ κυρία τὸ κτυπᾷ μὲ ἄσσον καὶ ξένον ρήγαν, ὁ σύζυγος πρέπει νὰ φροντίζη μόνον νὰ μὴ σχολιάζεται ἢ τὸ λημν της ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἄρθρον 4. Ὃταν ὅμως ἡ κυρία εἶνε τριφύλλον, ἄς εἶνε ἡσυχος ὁ σύζυγος, διότι πάντα ἡ κυρία του θὰ κερδίση μὲ κάποιον φύλλον...

***

Ἄρθρον 5. Ὃταν δὲ ἡ κυρία μπαίνη ὁ σύζυγος πρέπει νὰ ἐπωφεληθῆται τοῦλάχιστον τῆς περιστάσεως καὶ νὰ κερδίζη.

Ἄρθρον 6. Καὶ τέλος ὅταν ἡ κυρία ἔχη τὴν διαχείρισιν καὶ ὁ σύζυγος χάνει, ἡ κυρία τοῦ τὰ βάζει διπλᾶ καὶ τριδιπλᾶ...

***

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐκράτησε εἰς ἀνψυχίαν τὸν τρυφερὸν κόσμον, εἶνε τὸ τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας, ἱππότης Σιλβεστρέλλι.

Λέγεται ὅτι ὁ ἱππότης τὴν ἔκθεσιν αὐτὴν τὴν ἔκαμεν ἐξ ἀνάγκης ἐρωτικῆς, διότι ἡ ἐν Ρώμῃ ἐρωμένη του, τοῦ ἔγραφε διαρκῶς ὅτι τὸν ζηλεύει, διότι φλερτάρει μὲ τὰς ἑλληνίδας. Αὐτὸ τὸν ἠνάγκασε λοιπὸν νὰ ὀνομάσῃ τοὺς ἑλληνας Κουτσοβλάχους, διὰ νὰ ἀρη τὴν ὑποψίαν τῆς ἐρωμένης του, ὅτι ἱππότης αὐτός, ἦτο δυνατόν νὰ γυρίση ποτὲ νὰ ἰδῆ κουτσοβλάχας....

***

Μία δεσποινίς ἠκούσθη ἐρωτῶσα φίλην της: — Δὲν μοῦ λὲς καμμένη, νὰ εἶνε ἀλήθεια τάχα αὐτὰ ποῦ λέει ὁ Σιλβεστρέλλι, πῶς εἶμαστε ὅλες βουλγάρες;

— Εἶνε ὡραίες ἢ βουλγάρες;
— Πῶ, πῶ!.. ἔξερεις τί ἀσχημες εἶνε;
— Ἐ τότε .... τὸν κακό του τὸν καιρό, τοῦ παλνανθρώπου!...

***

Μία γνωστὴ Σιλβεστρα τῶν Ἀθηνῶν, ἀπληπισμένη ἀπὸ τεσσαρακονταετίας, ἀκούει αἴφνης ὀπισθὲν της μίαν φωνὴν περιπαθῆ, τὴν ὁποῖαν δὲν κατάρθωσε ν' ἀκούσῃ ποτέ:

— Χρυσό μου! σὲ λατρεύω!
Στρέφεται αἴφνης καὶ βλέπει ἕνα γνωστὸν ἐρωτόληπτον κουτσόν.

Ἡ καρδιά της ἐσκίρτησε:
— Ἀχ! ἀλήθεια λοιπόν;
— Ναὶ σὲ λατρεύω Σιλβεστρέλλα μου!..

— Οὐ νὰ χαθῆς! κακοανατεθραμμένε!.....
Κουτσό - βλάχε!.....

Τὸ «ΦΛΕΡΤ» πωλεῖ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ 7,000 φύλλα, ἐν συνόλῳ δὲ μὲ τὴν πώλησιν τῶν ἐπαρχιῶν ἢ κυκλοφορία του ἀνέρχεται εἰς 9,300 φύλλα.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΧΑΜΕΝΟΥ

Όλη η δμήγυρις είχε μια τέτοια λύσσα δια τὸ παιγνίδι, ὥστε, μόλις ἐδόθη τὸ σύνθημα, ἐχύθησαν ὄλοι καὶ ἔλαβον θέσεις γύρωθεν τῆς μεγάλης τραπέζης. Καὶ οἱ δύο μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκάθητο παραπλεύρως, πλησίον ἐνὸς παραθύρου, κατὰ τὸ ἦμισον ὀπισθεν ἐνὸς σεβαστοῦ μπερντέ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ τοὺς κοῦρη καθ' ὀλοκληρίαν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν περιέρχων.

Ἄλλ' ἡ καλὴ διάθεσις τοῦ μπερντέ, δὲν εὗρισκε στάδιον πραγματοποιήσεως. Οἰκοδόμοινα ἦτο, δὲν ἠμποροῦσε καὶ νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τὰ ὄμματα τῶν περιέρχων. Καὶ τὸ νὰ μιλή μαζὺ του ἐπὶ τὴν ὥραν, ἀποτραβηγμένη ἐκεῖ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σαλονιοῦ καὶ ἐκεῖνο πολὺ ἦτο.

Γιὰ φαντασθῆτε ἐπὶ τέλος τί θὰ ἔλεγε καὶ ὁ κόσμος.

Ἐπειτα μήπως ἦτο καὶ πολλὸς καιρὸς ποῦ ὑπαδρεύθη τὸν Δελὲν τῆς; Μόλις δὲκτὼ μῆνες. Πρώτη φορὰ ἦτο ποῦ ἦνοιγον τὸ σαλόνι των παραμονὴν πρωτοχρονιάς.

Ἐκτὸς αὐτοῦ τὸ ἐννοοῦσε καὶ αὐτὴ ὅτι δὲν ἦτο σωστὸ νὰ μιλή τὴν ὥραν μὲ ἕνα συντάκτην τοῦ «Φλέρι». Ἀλλὰ ἔλα ποῦ τὴν ἐμάγευε μὲ τὴν γλώσσάν του, μὲ τὰ λογοπαίγνια του!..

Μιά μέρα, μία ἀπογευματινὴ ἑφημερίς εἶχε ἕνα ποιηματάκι θαναμάσιον ἀφιερωμένον στὰ μάτια τῆς. Τὴν ἄλλην ἡμέρα τῆς τὸ ἐπῆγε μόνος του καὶ τῆς τὸ ἐδιάβασε μὲ τόσον πάθος, μὲ τόσην ἁρμονίαν ποῦ τὴν ἔλιγωσε...

Ἐνα τετράστιχον εἶχε ἀκόμη, ἠσθάνετο ὅτι δὲν θὰ ἀντιεῖχε θὰ ἐλιποθυμοῦσε καὶ θὰ ἔπεφτε στὴν ἀγκαλιά του.

Καὶ τότε; ἔφρικία καὶ μόνον ποῦ τὸ ἐσυλλογίζετο. Αὐτὴ νὰ πέση στὴν ἀγκαλιά ἐνὸς ἀνθρώπου ποῦ δὲν ἦτο ὁ Δελὲς!..

Ἀλλὰ μήπως ἦτο τὸ ποίημα μόνον; Ὅταν ἐτελείωσε τὴν ἀπαγγελίαν, τῆς τὸ παρέδωκε καὶ τῆς εἶπε μὲ ἕνα τρεμουλιαστὸ μειδίαμα:

— Αὐτὸ εἶνε γιὰ σᾶς, ἀλλὰ μὴ φοβείσθε... Δὲν θὰ τὸ καταλάβη κανεὶς. Δὲν εἶνε γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου... Εἶνε γιὰ τὰ μάτια τὰ δικά σας.

***

Τὸ ποιηματάκι αὐτὸ τὴν ἐξετρεῖλλανε.

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΕΡΜΟΥ

Εἶδθε ἀφ' ἑαυτῶν δὲν βασιλόπαιτα δεσποινίς...
— Αἶ, ὑστερα; Θέλετε νὰ πῶτε δηλαδὴ πῶς θέλω
κόψιμο... Σπουδαῖο πρῶγμα δηλαδὴ...

Μὰ καὶ ἦτο νὰ μὴ τρελλαθῇ κανεὶς; Ἄι' αὐτὸ λοιπὸν ὁ θαναμαστής τῆς, ἦτο ἐκ τῶν πρώτων κεκλημένων.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ τὸν ἐχόρτασε ὁμως. Ὁ Δελὲς ἦτο ἀπασχολημένος μὲ τὴ βασιλόπαιτα.

Ἐκεῖνη ὁμως δὲν ἔδιδε προσοχὴν εἰς κανένα. Ἄλλως τε ὄλοι ἦσαν στενοὶ φίλοι, παλαιοὶ γνώριμοι.

Τι νὰ εἰπῇ κανεὶς μὲ παλαιὸς φίλους; Εἶνε εἰπωμένα καὶ ξαναεπωμένα ὄλα. Καὶ ἐφλυᾶρει κοντὰ εἰς τὸν μπερντέ μὲ τὸν ποιητὴν τῆς ἐπὶ μίαν ὥραν.

— Δοιπὸν εἰς τὸ μπακαρά! Ἐλάτε νὰ δοκιμάσουμε τὴν τύχην μας.

Ὅλοι ἐπὶ ποδός.

— Ἐλα, ἔλα, τοῦ λέγει σιγαλῆ τῆ φωνῆ. Δὲν ἠμποροῦμε νὰ καθήσουμε ἐδῶ καὶ αὐτοὶ νὰ παίξουν... Κάθῃσε ἐκεῖ δεξιᾷ καὶ πᾶσε τὴν καρτέκλα νὰ μὴ τὴν πάρη ἄλλος...

***

Ὅλα λοιπὸν κατ' εὐχὴν.
Τὸ τραπέζι μὲ τὸ πράσινο σκέπασμα περιεκυκλώθη

καὶ ἐπολιορκήθη καὶ συνεσφίχθη μεταξὺ τῶν παικτῶν. Τὸ φῶς ἐφώτιζε... ἀλλὰ μόνον ἐπάνω ἀπὸ τὸ τραπέζι.

Ἀπὸ κάτω ἐπεκράτει ἕνα μυστηριώδες σιρόφως, διὰ μέσον τοῦ ὁποῖου δὲν θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ καταλάβῃ, ὅτι δύο παρακαθήμενοι ἐκ τῶν παικτῶν, ἔδιδον τὴν ἰδέαν ἐνὸς τετραπόδου.

Τόσον τὰ πόδια των ἦσαν σφηνωμένα μεταξὺ των.. Ὁ Μπακαράς δίνει καὶ παίρνει...

Ὁ ποιητὴς δίνει καὶ δὲν πέρνει τίποτε... Ὅλο χάνει χάνει, χάνει... Ἐχει νοῦ νὰ προσέξῃ; Τὸ ἕνα τάλληρο διαδέχεται τὸ ἄλλο, ἡ ἐφεδρεία μπαίνει εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, καὶ ἐτοιμάζεται ἡ ἐνδοφρουρά.

— Μὰ Γιώργο, οὔτε μιὰ πάσσα δὲν ἔχαμες ἀκόμη; ἔρωτᾷ ὁ σύζυγος.

— Ὅχι, Δελὲ, ἔκαμα μιὰ πάσσα ἀλλ' αὐτὴ ἦτον περὶ πάσσα... τέμπο.

Κ' ὄλο πληρώνει, πληρώνει, πληρώνει... Καὶ ἡ ἐφεδρεία παρατάσσεται. Τὸ τελευταῖον δηλαδὴ εἰκοσιπεντάριμο.

Ὁ σύζυγος εἶνε ἀντίπαλος αὐτὴν τὴν φορὰν. Ὁ δυστυχὴς δὲν ἀντέχει πλέον' θέλει νὰ συνέλθῃ νὰ ἐννοήσῃ τί χαρτιὰ περνοῦν ἀπὸ τὰ χέρια του.

***

Καὶ τραβᾷ τὸ πόδι του καὶ συμμαζεύεται. — Πέντε δραχμὲς! γιὰ πρώτη πάσσα.
— Μπάνκο! φωνάζει ὁ σύζυγος.

Κερδίζει.
— Δέκα δραχμὲς!
— Μπάνκο!
Κερδίζει.

Ἐτοιμάζεται νὰ εἰπῇ εἴκοσι δραχμὰς, ὅτε αἰσθάνεται μέσα εἰς τὰ πόδια του νὰ εἰσελαίνῃ ἕνας μηρὸς καὶ νὰ τὸν σφίγγῃ...

Τὰ χαρτιὰ τρέμουν στὰ χέρια του... Τὰ χάνει... Δὲν ξέρει πλέον τί νὰ εἰπῇ.

— Ὅλα αὐτὰ! ἀνακραῖζει, καὶ ὠθεῖ εἰς τὸ μέσον τῆς τραπέζης καὶ τὰ κερδισμένα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας του, τὸ ὅλον 30 δραχμὰς.

Μπάνκο! φωνάζει ὁ σύζυγος. Αἰδεὶ δύο δεκάρια καὶ τραβᾷ ἕνα ἔξη.
— Φύλλο! λέγει ὁ σύζυγος.
Δόσε ἕνα τρία.

— Ἐγὼ ἔχω ἔξη καὶ θὰ τραβήξω.
— Ὅχι, τοῦ φωνάζουν οἱ παρεστῆτες. Στάσου αὐτοῦ. Ἄλλ' οἱ μηροὶ ἐκείνοι τὸν σφίγγουν κάτωθεν, τὸν τὸν σφίγγουν, τὸν σφίγγουν.

Τὸ αἷμα ἀναβαίνει στὸ κεφάλι του. Φέρει τὸ χέρι του μηχανικῶς εἰς τὰ χαρτιὰ καὶ τραβᾷ ἕνα φύλλον.

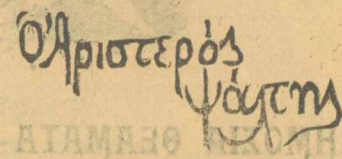
Ἦτο τέσσαρα καρρὸ! — Μπάνκα! φωνάζει μὲ ἐκλελυμένας τὰς χεῖρας καὶ παραδίδει τὰ χαρτιὰ. Δὲν ἔχω ἄλλα πειὰ... Παρατοῦμαι.

— Ἐ, τί νὰ γίνῃ, φίλε μου... Καὶ τοῦ χρόνου νὰ ξαναχάσῃ, λέγει ὁ εὐτυχὴς σύζυγος μαζεύον τὰ χρήματα. Λυποῦμαι μόνον ποῦ σοῦ τὰ πῆρα ἐγώ... Μοιραῖον ἦτο.

Καὶ ὁ χαμένος ποιητὴς, τοῦ ὁποῖου τὰ πόδια περιέ-

σιγγον λυσοσώδεστορον οἱ μηροὶ ἐκείνοι κάτωθεν τῆς τραπέζης:

— Ἄχ! ναὶ φίλε μου, ναί... μοιραῖον, μοιραῖον, νὰ χάνῃς 60 δραχμὲς καὶ νὰ κερδίξῃς δύο... κατωμύρια!...

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Κάποιος ῥώτησε μιὰ μέρα
δύο κορίτσια δροσερὰ
ποῦχαν κόκκινα τὰ χεῖλη
καὶ τὰ μάτια τακερὰ

Σὰν τὶ πρᾶγμα νᾶναι ἐκεῖνο
ποῦχει γύρω γύρω τρίχες
καὶ στὴ μέση ἔχει τρύπα
καὶ εἶναι κτήμα γυναικείον;

Σκέπτονται τὰ δύο κορίτσια
μὰ πῶ ἐξυπ' ἡ Διλικὰ
τὼλμυσε εὐθύς, καὶ εἶπε
Νάτο! τὸ Μανσόν, τὸ βρῆκα.
Ραφαὴλ Β'.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ

Περωνώντας, ἔς τὸ γραφεῖον μου
κάθε πρωτὶ νὰ πᾶω,
Κοντὰ ἔς ἕνα μπακαλίκο
μίαν ὄμμορφη ἀγναντάω

Ποῦ ἀπ' τὸ παραθύρι τῆς
σκυμμένη μὲ κντάζει,
Καὶ μὲ λογάκια νόστιμα
καὶ νάζια μὲ πειράζει.

Καθὼς τὴν εἶδα ὄμμορφη
μου πέρασε ἀπ' τὸ νοῦ
Νὰ τῆς ἔκανα ὅ,τι κάνει
ἡ κλωστή τοῦ βελονιοῦ.

Μὰ ὁ μπακάλης καλὸ νᾶχη
μου ἐσφύριξε ἔς τὸ αὐτί,
Πῶς ἡ ὄμμορφη ἡ κόρη,
ἀπ' τὸν τύφον ἔχει... π ἄ θ η...

Καραμπίνας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΔΕΝΔΡΟΣΤΟΙΧΙΑ: 'Η Διοκλύδα (Κατά γενικήν ἀναζήτησιν. — Εὐθύλιον πολίτευμα καὶ με...συνεπείας).

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ: 'Ο Θάνατος τῆς Ροκάνας (Τραγικὸν δράμα ροκάνισμένο, μετὰ ροκάνισματος μερικῶν δεσποινίδων). Τὰ κομφορεττί. — Ψίτ — Ψίτ. — Εἶσαι θεοκόμματος (Καταδίωξις εἰς πολλὰς... πράξεις ἂν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν τὸ 'Αστυνομικὸν Δελτίον).

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ: Εἰς τὸν Ἀριθμὸν 12 τὰ Γραφεία τοῦ «Φλέρτ» (Τραγικὴ λίσσα τῶν ψυχρῶν...καλοθελητῶν μας !...). Προσεχῶς ἡ Βουλὴ (Ἔργον σπάνιον καὶ μετὰ γροθιάς).

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ: Τὰ Ἐπεισόδια. (Γερμανικὴ κωμωδία εἰς πράξεις ὀλίγας ἀλλὰ χαστουκοειδείς). — Θὰ φάω ξύλο σήμερον; (Τραγικὸς μονόλογος ἀπαγγελθόσμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ρ.).

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ: Τὰ Φυσείκια (Δράμα ἀσχολιάστον καθόσον ἐλλείπουσιν πληροφορίαί).

ΟΔΟΣ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ: Ἀνεκμνήσεις τοῦ Χοροῦ... Πῶς μὲ θωρεῖς ἀπὸ μακρῶν; (Φρικτὸν δράμα μερικῶν ἀπροσκλητῶν κυριῶν).

Ὁ Κόκκορας

ΣΕ ΜΙΑ ΔΑΣΚΑΛΑ

Ὀμοῦν, ὦ διδασκάλισσα, εἰπέ μου; νῆ τὸν Δία τί βούλει φεῦ, ἡμίγυμνος στήν πόρτα κάθε βράδυ, μήτοι διδάσκεις Πλάτωνος τὰ ρήματα τὰ θεία, ἢ ἄλλην τέχνην πλαστικὴν τῷ σφ' Ἀσκληπιάδῃ; Ἄλλ' ὅμως πρόσχες, τάλανα, μὴ ἐν τῇ παραδόσει ὁ ἱατρὸς τὴν πάνσοφον γαστέρα σου φουσκώσῃ.

ΣΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ ΜΟΥ

Θαροῦσα ὅτι ἔπασχες ἀπὸ ὑδροπικία καὶ ὅτι γιὰ κείνο πρίστηκε σὺν μπόμπα ἢ κοιλιά σου Μὰ ὅταν ὄμως ἔμαθα πῶς κάποιον κύρ λοχία ἄφινες καὶ νυχτόμπαινε μέσα στήν καμαρά σου, Ἄμέσως τότε ἔνοιωσα τί ἔπασχες, χρυσό μου καὶ ὅτι ἔφαγες κονιά ὅπου φουσκάνουν στή [στιγμῇ], καὶ ἐνῶ σκεπτόμουν στήν ἀρχὴ νὰ στείλω τὸ γιὰ [τρό μου] ἀμέσως τὸν ἐμπόδισα γιὰ ἡθελές... μαμμή.

ENFANT GATÉ

Ἡ Κωμῶν Τῆς ΕΒΔΟΜΗΔΟΣ

Ο ΜΠΟΝΝΑΜΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

- 1) Ἡ κ. Περδίκη
2) Ὁ κ. Περδίκης
3) Ἡ Ὑπηρέτρια
4) Ἐν ζευγὸς Κεράτων. (Πρόσωπον ἄφωνον καὶ συνηνοούμενον εἰς διεθνή σχήματα).

Σκηνὴ Α'.

(Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ τραπεζοκρίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται διάφορα δῶρα τῆς Πρωτοχρονιάς, τὰ ὁποία φαίνεται ὅτι ἔφερε ὁ κ. Περδίκης εἰς τὴν κ. Περδίκη).

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ (εἰσερχόμενος καὶ βγάζων τὸ παλτό του). Ἐ λοιπόν, σοὺ ἀρέσουν Μιμή μου;

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Εὐχαριστῶ χρυσό μου. Καὶ τοῦ χρόνου. Ὅλα τοῦ γούστου μου εἶνε. Πῶς τὸ ἐκατάλαβες τὸ γούστο μου!...

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ (τρίβων τὰς χεῖρας ἐξ εὐχαριστήσεως). Ἐμένα μού λές; Ἐέρεις τί διάβολος εἰμ' ἐγώ;

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Ἄ, μὰ γιὰ νὰ σοὺ εἰπῶ; σοὺ εἶπα χίλιες φορὲς ὅτι αὐτὸ δὲ θέλω νὰ τὸ λές πειά.

Κάθε λίγο καὶ λιγάκι: «Ἐέρεις τί διάβολος εἰμ' ἐγώ;» Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ. Καλὰ, καλὰ Νίνα μου' δὲν τὸ ξαναλέω πειά.

(Δίφνης παρατηρεῖ ἐπάνω εἰς τὸ χαλὶ ἵχνη λάσπης). Λάσπες εἶν' ἐκεῖνες, ἢ κάνω λάθος;...

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ (ζεροκοκκινίζει καὶ κάμνει πῶς δὲν βλέπει). Ποῦ καλέ; δὲν εἶνε δυνατὸν. Ἐγὼ ἔξω δὲν ἐβγήκα, ἐδῶ δὲν ἤλθε κανεὶς' ποῦ ἤθελες νὰ βρεθοῦν λάσπες;

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ (κύπτων καὶ ἐξετάζων διὰ τοῦ ποδὸς ἓνα κομμάτι λάσπης εἰς σχῆμα τακουνοῦ). Ἐν τούτοις εἶνε λάσπη. Νίνα! κάποιος ἤλθε.

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ (θυμωμένη). Ἄ, γιὰ νὰ σοὺ πῶ;.. Τί θὰ εἶπῃ κάποιος ἤλθε; Καὶ ποιὸς θὰ ἤρξατο χωρὶς νὰ σοὺ τὸ εἰπῶ;

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ (ἤπιος). Ἐλα τώρα. Αὐτὸ δὲν σοὺ τὸ εἶπα γιὰ νὰ θυμώσῃς. Ἦμπορεῖ νὰ κατέβηκε τὸ σκυλλί κάτω στὸ δρόμο, νὰ λασιπώθηκε καὶ νὰ ἔφερε τὴ λάσπη μὲ τὰ πόδια του στήν τραπεζοκρία.

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Ἐ! ὀρίστε λοιπόν; νὰ σὺ ὁ ἴδιος τὸ βρῆκες πάλι.

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ (τρίβων τὰς χεῖρας θριαμβευτικῶς). Χά! χά! τὰ βλέπεις λοιπόν; Ἐέρεις τί διάβολος εἶμαι ἐγώ;

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Πάλι τὰ ἴδια; Σοὺ λέγω ὅτι δὲν θέλω νὰ λές πῶς εἶσαι διάβολος...θ' ἀρχίσω νὰ σὲ φοβοῦμαι.

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ. Χρυσό μου!... (Ἐποιμάζεται νὰ ἐναγκαλισθῇ τὴν γυναῖκα του, ἀλλ' εἰσερχεται ἡ ὑπηρέτρια, μὲ ἓνα κουτί εἰς τὸ χέρι).

Σκηνὴ Β'.

Ἡ ὙΠΗΡΕΤΡΙΑ. Κύριε, ἓνας λούστρος ἔφερε αὐτὸ τὸ κουτί καὶ θέλει νὰ τοῦ ὑπογράψῃτε αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν πῶς τὸ παρελάβετε.

(Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Περδίκη σπεύδουν καὶ παραλαμβάνουν τὸ κουτί).

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Μπονναμάς! μπονναμάς! (Ἀναγινώσκει τὴν ἐπιγραφὴν). Κύριον Νίκον Περδίκην. Σὲ σένα τὸ στέλλουν.

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ. Κάποια σουρπρίζ. Μὴ τ' ἀνοίγῃς Νίνα. Στάσου νὰ ὑπογράψω τὴν ἀπόδειξιν πρῶτα καὶ νὰ τὸ φυλάξουμε ἔτσι, σὺν τὸ χαρτί στὸ πόκερ.

(Ὑπογράφει τὴν ἀπόδειξιν, τὴν ὁποίαν ἡ ὑπηρέτρια ἐξέρχεται δίδει εἰς τὸν λούστρον καὶ ἐπανερχεται).

Ἄ! Ἐλα λοιπόν καὶ σὺ, Μαροῦ, νὰ μᾶς πῆς σὺν τί νὰ ἦνε ἐδῶ μέσα.

Ἡ ὙΠΗΡΕΤΡΙΑ. ὦ! ποιὸς ξέρει!.. Κατὰ τὸ κουτί ποῦ εἶνε τόσο ὄραϊο, καὶ καλὸ θὰ ἦνε κύριε.

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Ἐλα, καὶ μένε! κάνε γρήγορα μὲ ἐξενόχησες πειά!

(Ὁ κ. Περδίκης κόπτει τοὺς σπάγγους τοῦ κουτιοῦ καὶ ἀνοίγει ὀλίγον τὸ πῶμα. Ἡ κ. Περδίκη καὶ ἡ ὑπηρέτρια κλίνουν ἄνωθεν τοῦ ὤμου του περιέργως).

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ (παρατηρῶν βαθμηδὸν διὰ μέσου τοῦ ἀνοιγματος). Ἐνα κομμάτι μαῦρο...σὺν χέρι σουγιὰ...

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Ὅχι, ὄχι...σὺν καλαμαριά εἶνε. Ἡ ὙΠΗΡΕΤΡΙΑ. Ἐμένα μού φαίνεται πῶς εἶνε μαῦρη ἀπὸ μαχαίρι...

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ. Ἄ, μπᾶ! τί λές Μαροῦ!... δὲν εἶνε καθόλου μαῦρη μαχαίριου κουζίνας... Τί διάβολο!... Ἐἶνε σὺν κονδυλομάχαιο...αὐτὸ εἶνε κονδυλομάχαιο...Τὸ βρῆκα! τὸ βρῆκα! κονδυλομάχαιο εἶνε... Ἐέρεις τί διάβολος εἰμ' ἐγώ;

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ. Πάλι διάβολος!... (Δὲν προσθάνει νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν της, διότι ὁ κ. Περδίκης ἔχει ἀνοίξῃ τὸ ἦμισι τοῦ κουτιοῦ).

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ. Τὰ βλέπεις λοιπόν...Νὰ κονδυλομάχαιο εἶνε...καὶ δύο μολύβια. (Ἀνοίγει τὸ κουτί καὶ ὀλοκληρίαν, καὶ κρατεῖ εἰς τὰς χεῖρας του δύο μικρὰ κερατάκια ἀπὸ ἀρνάκι ὄψιμον. Ἐκπληξίς καὶ εἰκῶν).

Ἡ κ. ΠΕΡΔΙΚΗ (ἡμιλιπόθυμος). Μπᾶ! τί εἶνε αὐτό;

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ (ἀγρίως πρὸς τὴν κ. Περδίκη). Ἄ! Νίνα!..αὐτὸ ἔχει σημασίαν!..Αὐτὸ πρέπει νὰ μού τὸ ἐξηγήσῃς σὺ!..Νίνα!..Ἀπόψε εἶνε ἡ τελευταία μας βραδύνα! Ἐκείνη ἡ λάσπη!..Αὐτὰ τὰ κέρατα!.. Ὅλα ἔχουν σημασίαν τρομεράν!..Νίνα! μὲ ἀπατῆς!.. (Μετὰ διακοπὴν). Ἄλλὰ ἐσὺ θὰ μὲ ἀπατήσῃς;..Ἐοῦ! Ὅχι! Ἐγὼ δὲν ἀπατῶμαι!..Ἐέρεις τί διάβολος εἶμαι ἐγώ;

(Δίφνης ἀστραπὴ Ἀγίου Πνεύματος κατέρχεται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῆς ὑπηρέτριας).

Ἡ ὙΠΗΡΕΤΡΙΑ. Ἀφέντη! ἀφέντη!... Τὸ εἶπες μονάχος σου... Ἐπειδὴς λές διαρκῶς πῶς εἶσαι διάβολος καὶ δὲν ἔχεις κέρατα, καὶ ἐπειδὴς ἡ καὶ μένη ἡ κυρία δὲ ἠθέλησε ποτε νὰ σοὺ βάλῃ τέτοιο πράγμα, σοὺ ἔπαιξε αὐτὸ τὸ παιχίδι γιὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ μὴ τὸ ξαναπῆς πειά!..

(Ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Περδίκη παρατηροῦσιν ἀλλήλους ἐπὶ στιγμῇ. Κατόπιν δὲ ὁ Περδίκης δακρύων ρίπτεται εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς κ. Περδίκης).

Ὁ κ. ΠΕΡΔΙΚΗΣ. Νίνα!.. Νίνα!.. Σὲ εὐχαριστῶ! Μὲ ἔσωσες ἀπὸ μίαν κακὴν ἔξιν. Σοὺ ὀρκίζομαι εἰς τὴν εὐτυχίαν μας ὅτι δὲν θὰ τὸ ξαναπῶ ποτέ! Ποτέ!

(Ἰδιαιτέρα ὁδηγία διὰ τὸν Σκηνοθέτην. Ἐδῶ πρέπει νὰ εἶνε ὀλίγον ἐμπρὸς εἰς τὴν σκηνὴν, ὥστε ὅταν πέσῃ ἡ αὐλαία, νὰ πέσῃ ἀκριβῶς ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι τοῦ Συζύγου).

Ο ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΟΣ

ΦΛΕΡΤ ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

— ΑΘΗΝΑΙ

Ρομαντικὴν Καρδίαν

Δὲν εἶσθε τακτικὴ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ κάρτ-ποστάλ. Ποῖον τὸ αἰτίον;

Ἄναϊσθητος Καρδία.

Πρὸς τὰς Ἀσθίδας.

Ζητῶ ἐρωμένην

Ἀρχιδιάκος.

Σαρῶ—Γαίικ

Διατὶ τὸσον ἀκριβός; ὁ φίλος σου σὲ κατηγορεῖ ὅτι ἀπολείσαι εἰς ἄλλους ἔρωτας.

Ε. Μ. Ἐτζ.

Σφουγγῆν.

Τὸ μουσὶ σου εἶνε καλλιτεχνικώτατον.

Ποῦ ξουρίζεσαι;

Αἰκατ. Κ.

Γεωργίαν Π.

Θέλετε νὰ κάμω στὰ μάτια;

Γιατὶ δὲν φαίνεσθε;

Κοκός.

Γιάνγκον Παν. Ἰατρὸν.

Πῶς τὰ πάτῃ μετὴν χήρᾃ;

Κομμάτι εἰ;

Κίτσος.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Δίδα Ι. Κ. (ὁδὸς Κόνωνος).

Ἀρσασκεῖας λοιπόν; Κρίμα κι' ἐγὼ ὁ κουτὸς ἐνόμιζα ἀλλοιῶς...

Χάχας.

Δίδα Μαρίαν Λουκ.

Εἴσθε πολὺ εὐγενής. Μὰ ἡ ἐπιεικεῖά σας νομίζω δὲν ἔχει ὄρια.

Δημ. Κ.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Δίδα Λιζέτταν (Κέρκυραν)

Παῦσε τὰς ἐντριβάς διότι ἔχασες τὸ χρῶμα σου.

Ἰπόπιος

Δίδα Ἀντιγόνην (Κέρκυραν)

Διατὶ περιεφρονήσατε τὰ εἰσιτήρια τοῦ κ. Δ.;

ὁ Ἰδιος

Δίδα Οὐρανίαν (Κέρκυραν)

Λοιπόν εἶνε ἀλήθεια ὅτι σὰς ἐγέμισε μουστάκια ὁ Π.;

ὁ Ἰδιος

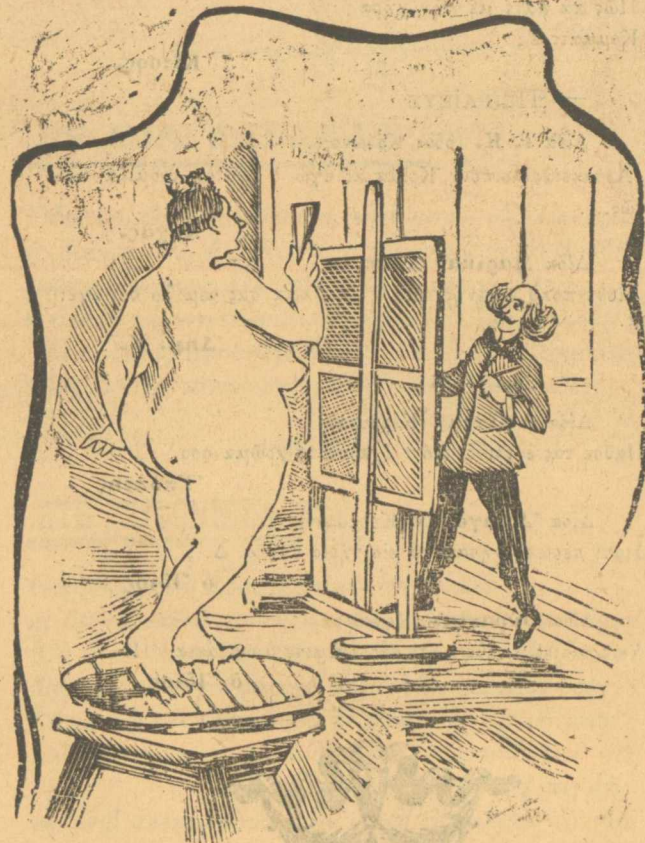
ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

ΤΗΣ ΤΡΑΠΟΥΖΑΣ

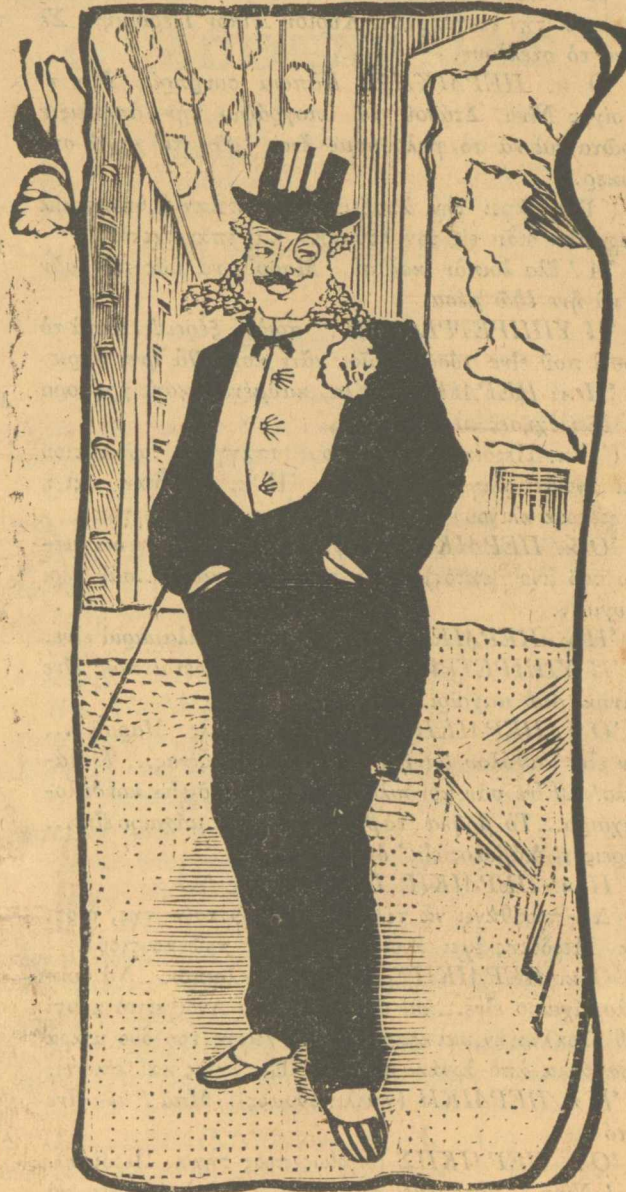

Θέλουν να παίξουν Μάους...
Μά δεν θριόκουν τόν Τρίτον να τους τὰ κόψη...

ΑΠΟ ΤΟ ΦΛΕΡΤ ΖΗΤΗΜΑ

Τὴν πήρε σὸ Ἀτελιέ του γιὰ μοντέλο... Ἀλλ' ἐπει-
δὴ τὴν βλέπει πολὺ φουσκωμένη, καθ' ὅλα τὰ φαινό-
μενα θὰ τῆς κάμη π α ρ α κ ἔ ν τ ῖ ν μ ἔ τ ὸ πινέλο...

Ὁ κύριος Χαδούρας.....

Τὸ «Φλέρτ» σήμερον αἰσθάνεται βαθυτάτην λύπην. Ἡ με-
γάλη του εἰκὼν τῆς πρώτης Σελίδος δὲν εἶνε καινούργη, δὲν
εἶνε νέα, εἶνε παλαιά. Εἶνε ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ἔν' ἀριθ. 8
φύλλον του. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ αἱ ἄλλαι εἰκόνες δὲν
εἶνε τόσοι περιποιημένοι ὅπως ἄλλοτε, καθόσον εἶνε βιαστικαὶ ἐν-
λογραφίαι.

Μὲ ὅλην τὴν λύπην ἦν αἰσθανόμεθα, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἀνα-
κοινοῦσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μας φίλους τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπι-
στολὴν τοῦ ταχυγράφου μας :

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά τοῦ «Φλέρτ»
Εὐρίσκομαι εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ σᾶς ἀναγγέλω ὅτι
σήμερον ὑπάρχει ὀλιγαίτη ἔλλειψις τοῖκου χημικοῦ εἰς τὴν ἀγορὰν
τῶν Ἀθηνῶν. Τὸ ἐξ Ἀμβούργου ἀναμενόμενον μὲ φορτίον τοῖκου
ἀνμόπλιον, καθυστέρησε ὡς ἐκ τῆς κακοκαιρίας, ὡς μοι
ἀνεκοίνωσε ὁ μόνος διὰ τὴν Ἑλλάδα προμηθευτὴς κ. Μάισονε,
καὶ διὰ τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ὑπέρτατης καὶ ἀνυπερβλήτου ταύτης ἀνάγκης,
ἀδυνατῶ νὰ ἐκτελέσω τὰς διὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰκόνας τοῦ
«Φλέρτ».

Δεχθῆτε κύριε Διευθυντά τὴν ἐκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέ-
του ὑπολήψεώς μου.

Ἰωάννης Γρύλλος
Ταχυγράφος «Ἀκροπόλεως», «Ἀθηνῶν»,
«Χρόνου», «Ἐστίας» καὶ «Φλέρτ»

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ:

ΜΟΥ=Τῆς Ἑβδομάδος
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ ΨΑΛΤΗΣ=Λιγηήματα.
ΔΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ=Ἀριστοκρατία
ΔΑΝΔΗΣ=Ἐπιγράμματα
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ=Προφητεία
ΚΑΜΠΑΝΕΛΛΟΣ=Κωμωδία
ΚΟΚΚΟΡΑΣ=Ἐξαιτικά.
ΠΕΤΕΙΝΟΣ=Ἀλληλογραφία
ΔΟΝ-ΣΑΧΛΑΜΑΡΑΣ=Σκίτσα
ΚΑΡΑΝΤΑΣ=Εἰκόνας
ΔΙΣ ΖΩΛΑ-ΔΕ ΜΟΝΤΑΛ=Ποδόγυρος

ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

Ἐκιδόμενον ἐν Ἀθήναις κατὰ Πέμπτην.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΤΕΙΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

12-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-12

ΡΕΠΟΡΤΕΡ: ΔΙΑΒΟΛΑΚΙ-ΚΟΡΤΑΚΙΑΣ-ΔΟΝ-ΖΟΥΑΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΑΣ
ΦΛΟΡΙΝΤΟΡ
ΣΤΡΑΒΟΣΥΛΟ
ΑΝΦΑΝ-ΓΚΑΤΕ
ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ
ΝΑΥΠΛΙΕΥΣ
ΥΑΚΙΝΘΟΣ
ΣΠΑΡΤΙΑΤΗΣ
Α-ΤΕΛΗΣ
ΣΑΤΑΝΑΣ
ΣΦΟΥΓΓΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησίᾳ Δραχ. 6.— Ἐξάμηνος Δραχ. 3.

ΑΠΟ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΑΡΝΟΥΒΩ ΑΒΡΟΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ

— Μωρή σκρόφα ἔλα νὰ δὲ χορεύω γιὰτι ἄλλοιὼς θὰ δὲ στείλω
δεμένν στή δ κ ν ν ἦ σου...

Πῶς δέκεται νὰ ξαναπαῖ τοῦ χρόνου σὸ
χορὸ.....

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Έξουσε κάποτε και 'δώ στην κλασική μας πόλι
Ένας βαρβάτος γέρος..

Που έτρεμε τον έρωτα σαν τρομερή πανώλη
Αλλ' όμως μέσ' τ'ά δίχτυα του τον έμπλεζεν ό έρωσ.

Αχ, νάβλεπες τους στεναγμούς, τους θρήνους, τή
[λαχτάρα

Του γέρω φουκαριά

Όταν σκυφτός, γονατιστός, 'μπροστά στην νταρ-
[ντανάρα

Την θερμοπαρακάλαγε ν' αρχίσουν τ'α πυρά.

Κ' αυτή σαν ύλοκρίτρια, έν φ' τον παρητίρει
(Είχε την τέχνη διδαχθή, σέ κάποιον μοναστήρι)

Τουέιπε με ύφος αυστηρόν: — «Αν θέλεις γέροντά
[μου

Νά σώσης την ψυχοϋλά σου μην έρχεσαι κον-
[τά μου».

Ό γέρος μόλις τ'άκουσε ζαλιστικε πολύ
Γιατί τέτοια σκληρόλογα του κόψανε τή φόρα,

Αλλ' ή παχειά νταρτάνα μας 'ς τ'ό στόμα τον φιλεί
Και τουέιπε πως διορθώνονται τ'α πάντα σέ μιά
[ώρα.

— Αν θέλεις ζαχαρώματα παππούλη μου και σύ,
Αν θές νά πιης τής ήδονής τ'άθανατο κρασί,

Καιρό μη χάνης. Παρευθύς στεφάνι νά μου βάλης,
Γιά νάμαι 'γώ βασίλισσα και νάσαι σύ χαμάλης.

Σ'άν νά του κακοφάνηκε του γέρου μας λιγάκι,
Μά σαν ζυπνούν τ'α αίματα ποιός έχει γλυτωμό;

Πριν νά περάσουν δυό λεπτά, τής βάνει στεφανάκι,
Και σβύνει μεσ' τ'α στήθη της τ'ό δόλλιο του καιμό.

Την άλλη 'μέρα τ'ό πρωί δεν είχε πιά κουράγιο
Όυτε την προσευχοϋλά του νά 'πή μπροστά στ'όν
[άγιο.

Και μόλις εκατάλαβε τ'α νευρά του κορμμένα
Του πήγε τρία κι' ένα.

Είχε στραγγίξει ό δύστυχος και τουπαν οί γιατροί,
Νά φύγη απ' την Αθήνα.

Μά την παχειά γυναίκα του την πιάνει τ'ό μπουρι
Που δεν εύχαριστήθηκε του μέλιτος τ'όν μήνα.

Πήγε λοιπόν μαζί μαυτόν περίλυπη στ'όν Πόρο,
Μά 'κει τής έστειλ' ό Θεός ένα μεγάλο δωρο.

Στ'ό σπ'ητι που καθήσανε, έμνενε κι' ένας νέος
Μουστακαλής εξάδελφος άνδρειου Δεκανέως.

Με δυό γλυκοκουτάγματα τ'α ψήνουν στα γερά,
Ό νέος κ' ή κυρά.

(Τώρα κάτ' ήθελα νά πω, μά δεν σ'άς λέω γρ'υ,
Μήπως, παιδιά, νορίσετε πως βάσταγα κερύ.)

Τούτο μονάχα θά σ'άς πω: Μιά νύχτα πήγε ό γέρος
Πολύ νωρίς στ'ό σπ'ητι του με θαμπωμένο βλέμμα,

'Αλλά μέσ' τ'ό κρεββάτι του κι' από τ'ό μέσα μέρος
Διέκριν' ένα σύμπλεγμα που τουκόψε τ'ό αίμα.

Ό νέος μας μουστακαλής τ'όν άγριοκουτάζει,
Κι' ό γέρος απ' τ'ό φόβο του τ'ό ζευγος χαιρετά

Και δυνατά φωνάζει:
— Συγγνώμη και δεν ήξευρα πως είχατ' άνοικτά.

ΔΟΝ ΦΛΕΡΤΙΟΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Σταλαγματιά, σταλαγματιά
στάζει τ'ό δακρυό μου
από τ'ό βάσανό μου.

Σταλαγματιά, σταλαγματιά
στάζει και σένα κ'άτι
μά όχι από τ'ό μάτι!..

© ΣΠΑΡΤΑΡΙΣΤΟΣ

ΣΕ ΜΙΑ ΓΝΩΣΤΗ

Τής κάλτσας σου την τρύπα
χίλιες φορές 'στ'ό είπα
πως πρέπει νά την κλείσης
και λές με τι βελόνι;

Και σκέφτηκα μικρό μου
άν κ'άνη τ'ό δικό μου
μ' αυτό από τ'ό χόνδρος του
μονάχα που ξηλώνει!...

Ό Σπαρταριστός

Αλληλογραφία του Φλερτ

— ΑΘΗΝΑΙ

== Βρέ 1.. Σ'άν τ'α χιόνια Schnell-zug 1.. Πώς με έλησμά-
νησες τόσο καιρόν; Ό Διάλογός σου καλός, αλλά εικόνα τήν
όποιαν άπαξ έδημοσίευσα δεν δύναμαι νά τήν ξαναδημοσι-
εύσω.

== Έλαβον τήν έπιστολήν σου κ. Νίκο Σεψυρισμένη. Τ'α
ποιήματά σου εξωφρενικά και χωρίς καμμίαν... συστολήν άν
και μου γράφης:

Πρός τ'όν του «Φλερτ» διευθυντήν
Γράφω έπιστολήν
Με μεγάλην συστολήν

'Η άλλη παράκλησίς σου εξετελέσθη.

== Και τήν ιδιικήν σου έπιστολήν έλαβον άγαπητότατε
κ. Βαφεία Πρασά. Τ'ό ποιήμα πολύ καλόν και τ'ό βλέπεις
δημοσιευμένον. Τ'όν Διευθυντήν μου κ. Πετεινόν εύρίσκεis
καθ' έκάστην εις τ'ό Γραφείον μας κατά τ'ας ώρας 9 1/2-
11 1/2 π. μ. και 2 1/2-5 μ. μ.

Και ξεύρεις που έχουμε τώρα τ'α γραφεία μας άγαπητέ; Είς
τήν οδόν Σταδίου 87, αριθ. 66 άλλ' αριθ. 12. Κρατούμε δυό
σαλονάκια μικρά του μεγάλου και λαμπρού Ξενοδοχείου τής
«Νέας Υόρκης». Ό κ. Πετεινός θά αισθανή μεγάλην
χαράν όταν σ'ας γνωρίση.

== Αναμφιβόλως είσθε εύγενής, σ'άν σωστός κόμης, Κόμη
τής Βιτίας. Βέβαια έτσι είναι άφου με τόσο καλωσύνην με
αποκαλείτε «Χαριτόβρυτον». Ός καλαμπούρια τ'α ποιήματά
σου σπάνια, υπό έποψιν όμως στιχουργικής δεν είναι και τόσο
έπιτυχή.

== Παρομοίως χρόνια πολλά κ. Παπαδόπουλε. Διατί
υπό δυό ψευδώνυμα άγαπητέ;

== Και πάλιν είχα τ'ό ευτύχημα νά λάβω μερωμένην έ-
πιστολήν γλυκεία Λάρις του «Φλερτ». Πόσον είσθε καλή,
άλλά και πόσον κακή συγγρόνως... Διατί δεν έρχεσθε καμ-
μιά μέρα εις τ'ό Γραφείον μου; Διατί τόσο υπερήφανος;

Τ'α ποιήματά σας ώραιότατα όπως πάντοτε, και τ'α βλέπετε
δημοσιευμένα. Ίδιως τ'ό προς τ'όν Πετεινόν μου είναι εξαί-
σιον. Τι κάμνει εκείνη ή σαχλή γνώριμός σας; Έξακολου-
θει νά Σ'ας ένοχλή; Γράψατέ μου τ'ό, δια νά τήν περιλάβω,
και πρό παντός γράψατέ μου πως δύναμαι ασφαλώς νά σ'ας
στείλω έπιστολήν.

== Με χαράν μου έλαβον τήν έπιστολήν σου καπετάν
Καραμπίνα. Τ'ό ποιήμα σου πάρα πολύ καλόν.

== 'Η παράκλησίς σας 'Αρχαιολογικόν Μουσείον εξετελέ-
σθη εις τ'ό παρελθόν φύλλον μου. Διατί παραπονείσθε;

== Και τ'ό ποιήμα ώραϊον και τ'ό παιγιδάκι νόστιμον κ.
Σολόβ-Συναίγρη. Ευχαριστώ πολύ.

== Μπράβο σου Ζο-Ζό Σκυλλάνθρωπε. Ακριβώς αυτή
είνε ή Κυρία του Διαγωνίσματος μου. Πέρασε από τ'ό γραφεί-
όν μου δια νά σέ συγχαρώ και δια νά πάρης τ'ό βραβείον σου.

== Έλαβον τήν ώραιαν Κάρτ-ποστάλ, ήν είγατε τήν κα-
λωσύνην νά μοι αποστείλετε Δεσποινίς Μαρία Σαραντοπούλου
(όδός Φυλής). Δεν είναι όμως ό κ. Θαλασσινός συντάκτης μου.
'Εάν θέλετε δύνασθε νά ανταλλάσσετε μετά του κ. Πετεινού
μου άλλα μόνον Beaux-corps.

== Είσθε πολύ εύγενής Μίμη τής Κοκός. Δεν άμφιβάλλω
ότι ό «Αριστερός Ψάλτης» μου, θά αποφανθή υπέρ ύμων και
λίαν προσεγώς θά δημοσιευθή τ'ό διήγημά σας.

== Έλαβον τήν έπιστολήν και τ'α ποιήματά σου Γαϊδου-
ράκασο. Μου γράφεις ότι πολύ θά ηύχαριστήσο εάν τ'α
έχω νά εις τ'ας όπισθίας σελίδας μου.

Μάλιστα φίλε μου. Κατά γράμμα έκτελών τήν παράκλησίς
σου, σήμερα τ'ό πρωί άμέσως έκαμα χρήσιν τ'ων χειρογρά-
φων σου εις τ'ας όπισθίας σελίδας μου.

Ποιός σου είπε φίλτατε νά επιχειρείς νά καλαμπούρης
με ένα Πετεινόν που ή δουλειά του είναι ή κατεργασία κα-
λαμπουριών;

Αλλά έλα πάλι, ως έχεις χάρι... Τ'α ποιήματά σου είναι
καλά και θά δημοσιευθούν εις τ'ό προσεχές.

== Καιρός και ζαμάνια είχαμε νά σέ ιδούμε Ραφαήλ αγα-
πητέ. Τ'ό ποιήμα σου ώραιότατον και πολύ έξυπνον.

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

== Γιατί ήργησες νά μου γράψης καλό μου *Enfant-Caté*;
Τ'ό Διήγημά σου έδημοσιεύθη αγαπητόν μου εις τ'ό ύπ' αριθ.
8 φύλλον, αλλά ριζικώς δεσκευασμένον από τ'όν Λιμοκονιό-
ρον μου. Τίποτε Πειραιικά σκανδαλάκια δεν μου στέλλεις;
Διατί; Και τ'α δυό επιγράμματά σου είναι σπαρταριστά,
γιαυτό τ'α βλέπεις δημοσιευμένα.

== Μά είσαι άληθινά Μορτάκος φίλτατε; 'Εν τούτοις έγώ
εξετέλεσα τήν έπιθυμίαν σου.

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

== Έλαβον τήν έπιστολήν σας κ. Πάλιουρα (Λαμίαν) και
με χαράν εξετελέσα τήν παράκλησίς σας.

== Έλαβον άμοφτέρας τ'ας έπιστολάς σας κ. Παπανιο-
λάου (Κέρκυραν). Κάμνετε όμως λάθος. Τ'ό πρόσωπον όπερ
μου γράφετε ότι είναι ό «Αριστερός Ψάλτης» μου, ούτε κατ'
όψιν τ'ό γνωρίζω.

== Και τήν ιδιικήν σας έπιστολήν έλαβον Θαυμασιά τ'ων
Αγγλίδων. Κάθε άλλο όμως... Τις είδε ποία άβρά δεσποινίς
κρύπτεται υπ' αυτό τ'ό ψευδώνυμον. Είμαι λοιπόν εις τ'ας
Διαταγάς σας Ευγενής Κόρη.

== Με ύγείαν τ'ό Νέον Έτος σπάνιε φίλε Γιάννη Μάγκα.
(Κόρινθον). Τ'α ποιήματά σου έξογα ως πάντοτε και φιγου-
ράρον. Κανένα διηγηματάκι πως δεν σκάρωσες ακόμη;

== Βεβαίως με χαράν μου εξετελέσα τήν παράκλησίς σας
Σοαίσαβ (Χαλκίδα). Μά αναμφιβόλως είσθε δεσποινίς. Αυτό
τούλάχιστον μου λέγει ό γραφικός σας χαρακτήρ.

== Μάλιστα κ. Βλαχωνιώτη (Χαλκίδα). Αναμείνατε όλι-
γας ημέρας και θά σ'ας στείλω όλα μου τ'α φύλλα.

== Έλαβον τήν έπιστολήν σας κ. Αγγιλέ (Μέγαρο). Ό
Πετεινός μου σ'ας ενθυμείται. Τι νά γράψω δια τ'α Μέγαρο;

== Έλαβον τήν έπιστολήν σας Άνθος τής Ανατολής (Ζά-
κυνθον). Τ'ας έπιστολάς σας τ'ας έλαβον όλας και καταλλήλως
σ'ας άπήντησα. Δύνασθε νά στέλλετε ότι θέλετε.

== 'Η εύγένειά σας είναι μεγάλη κ. Γιαρούμη (Πάτρα).
Τ'α ποιήματά σας πολύ καλά και τ'α δια τ'ό «Πεταχτό» τ'α
βλέπετε δημοσιευμένα.

== Άγαπητέ μου κ. Ζυγοβρε (Δαδίον) σ'ας άπήντησα και
προχθές. Αναμείνατε όλίγον τήν έκτύπωσιν τ'ων φύλλον
μου και θά τ'α λάβετε όλα.

== Δεν έχω συντάκτην τ'όν κ. Θαλασσινόν Παράδειος (Σύ-
ρον). Κάρτ-ποστάλ έπομένως άν θέλετε δέχεται και ανταλλά-
ση μύριας ό Πετεινός μου.

— ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

== Έλαβον τήν έπιστολήν σας λαμπρέ μου φίλε κ. Πην-
μαλιών (Κρήτην). Είς τ'ό ύπ' αριθ. 5 φύλλον μου σ'ας άπήν-
τησα και άπορώ πως δεν τ'α παρετήρησατε. Γράψατέ μου
τήν Διεύθυνσίς σας και θά σ'ας στείλω τ'α φύλλα, ών δι-
καιούσθε.

== Είσθε πολύ εύγενής Κύριε Άλέκο Θέμελη (Σμύρνην).
'Η καλωσύνη σας είναι μεγάλη. Σ'ας αποστέλλω ταχυδρομι-
κώς τ'α ύπ' αριθ. 1, 2 και 8 φύλλα μου.

== Χαίρετε...

Φ Ο ΦΛΕΡΤ

Το Διαγωνισματάκι Του "ΦΛΕΡΤ"

"Ένας μήνας επέρασε, και κανείς δεν κατόρθωσε να την εύρει αυτήν την πασιρική κυρά!...

Τόσας λύσεις, τόσας απαντήσεις μιά έστειλαν, μα καμία δεν ήτο ή αληθής.

Αλλά έφθασε τό σγοινί στον κόμπο τέλος πάντων, και κάποιος φίλος μας, ό Ζδ-Ζδ ό Σκυλλάνθρωπος την επέτυχε.

Αυτή λοιπόν εινε ή δήθεν Δεσποινίς Μαρία Κρ. Κατοικει ή μάλλον κατοικει εις την οδόν Όμήρου, την παραμονήν δε των Χριστουγέννων ανεχώρησε δι' Αλεξάνδρειαν.

Ό Φαρμακοποιός εινε αληθής ότι ένα βράδυ έδάρη άηλεώς από τον κ Παπαγεωργόπουλον.

Εμάλλον οι χριστιανοί ποιός να καρδίαν την καρδιά της, μα εκείνη, πιό χριστιανή άκόμη, έδέχεται τον κ. Αθανασουλάκην τελειόφοιτον δεν ξεύρω ποίας έπιστήμης.

Η μαμά της, γιατί μόνον μαμά έχει, περισσότερο πασιρικό τσανάκι αυτή, έπεβοήθει τους ερωτάς της και τά σχετικά μασίσματα.

Ίδου λοιπόν... αυτή εινε ή λύσις του Διαγωνισματός μου φίλοι μου.

Έλαθε ευχαριστημένοι;

Σημ. Τό ταμείον του Κεντρικού Πρακτορείου των Έφημερίδων, ενετάλη παρά της διευθύνσεως του «Φλέρτ» να μετρήση εις τον κ. Ζδ-Ζδ χρυσά φράγκα 10 ή τό ισοτίμον αυτών δραχμάς χαρτίνας 16.50. Πρέπει όμως ό κ. Ζδ-Ζδ να διέλθη πρώτον από τά γραφεία μας δια να ίδωμεν τον γραφικόν χαρακτήρα του, συγχρόνως δε υπογράψη ήμιν επιστολήν περι λήψεως του βραβείου του και με τό αληθής του όνομα.

ΣΤΗ ΔΙΔΑ ΚΙΚΗΝ

"Όταν 'στό δρόμο' άνασηκώνεις
Τό φουστανάκι σου με τόσο νάζι,
Τόν κόσμον όλον άναστατώνεις....
Η γάμπα φαίνεται, μά... δεν πειράζει.

ΜΑΓΚΑΣ

Το Νεον Διαγωνισματάκι Μας

Ποία έχει εις τας Αθήνας τό πρώτον ρεκόρ εις τό κόρτε;

Αί λύσεις εινε δεκατ μεχρι της 31 Ιανουαρίου.

Έπιτροπή συγκειμένη από τους ένδοξότερους κορυφαίους των Αθηνών, όν τά όνόματα θα αναγγείλωμεν, θα συνέλθη υπό την προεδρείαν του κ. Πετεινού και θα άποφασίση επί των λύσεων.

Τό «Φλέρτ» εινε υποχρεωμένον να δημοσιεύση την εικόνα της (cliché), δια τούτο την φωτογραφίαν της πάση δυνάμει και παντί μέσφ θα επιδιώξη να επιτύχη.

Θα δημοσιευθής τό όνομά της και πάσα σχετική περι αυτής λεπτομέρεια.

Εμπρός λοιπόν...

Ό λύτης θα λάβη βραβείον 15 χρυσά φράγκα και μίαν έτησίαν συνδρομήν του «Φλέρτ».

ΣΤΟΝ ΠΕΤΕΙΝΟ ΤΟΥ "ΦΛΕΡΤ"

Τής κόττες φαρμακώνας
σκουφάτε Πετεινέ
φρικτά της άγκυλώνεις
ώ! φύλακα δεινέ.

***

"Όποιες τ' αυγά γεννούνε
σε ξένη γειτονιά
μαδάς τά πούπουλά τους
με τόση άπονηά.

***

Γι' αυτό πουλι γενναίο
πουλι καμαρωτό
σε θέλω στην αυλή μου
φύλακα των κοιτών.

***

Πουλι εσόν σάν λείψης
όλες θενά χαδούν
σε βρόγχα δίχως άλλο
ευνύς θενά πιασοούν.

***

Εμπρός σ' εσε τό γόνυ
με φόβο κλίνοννε
και σ' όταν θυμώνεις
σάν θέν να φύγουνε

***

Απ' τό λαιμό της πιάνεις
επάνω τους πηδάς
με τό μακρύ σου ράμφος
τά πτίλα τους μαδάς.

Η ΔΑΤΡΙΣ ΤΟΥ "ΦΛΕΡΤ"

ΠΕΤΑΧΤΟ
ΦΛΕΡΤ

— ΑΘΗΝΑΙ

* Τί γίνεσθε και πώς τά περνάτε δεσποινίς Νίτσα Δ.;

— Καλά άναμυθόλωσ. Μά της δουλειές που κάμνατε 'στό Ναύπλιον δέν της καταφέρνετε έδω.

— "Ε; δέν εινε αλήθεια;

* Λοιπόν τώρα μετά τους περιπάτους θα είσθε εις την δόξαν σας δεσποινίς Μαρία Θ.

— Ό Μίμης δέ, καθώς παρετήρησα, δέν σ'ε άφινει καθόλου.

— Εύχομαι ν' άκούσω Γάμους φιλάττη, δια να ήσυχάση τέλος πάντων ή περιέργεια τόσου κόσμου.

* Έμαθα πολλά άστυία πράγματα για σας κυρία Δημ.

— Μου είπαν ότι την Πρώτην του Έτους είχατε καταβή εις τό Φάληρον με την λιακάδα μαζί με τον σύζυγόν σας.

— Άλλ' όταν έκαθήσατε 'στό Ζαχαροπλαστειον ήλθε πλησίον σας και ό Κώστας. — Ξεύρετε ποιός.

— Ό δέ σύζυγός σας ήθελε, έμαθα, να σηκωθής επάνω και να τον κτυπήση.

— Άλλά τή παρεμβάσει του κ. Β. ζζιωματικού, άπεσοδήθησαν σκηναί μεγαλείτεροι.

— Εινε όλα αυτά αληθινά;

* Την παραμονήν του Ν. Έτους εις τό δένδρον των Χριστουγέννων εκάμκατε για καλά τό μέρος σας Δεσποινίς Χ. Κ.

— Άλλά τί φοβερόν. Ύπήρξατε τόσον άδεξία που όλαι σ'ε ήνώθησαν.

— Ένας μου ρεπορτερ μάλιστα, σ'ε επέταξε και μία καμπανάκι την όποιαν σεις δέν ήνωήσατε.

* Εις την ιδίαν θέσιν πάντοτε εις τό Ζαχαροπλαστειον κάθισθε μαμαζέλ Π... έτσι δέν εινε;

— Και άντικρυ σας εκείνος ό ευμορφος ό σπαθάτος ό Γιατρός.

— Τί λαμπρό παιδί αλήθεια. Μά έλα που ζητεί πολλές χιλιάδες ό Σατανάς!...

* Η άσχημία σου τρέπει εις φυγήν Άρσκειάς Π. (Μητρόπολις)-

— Κρίμα!... Δύνασθε κάλλιστα σεις και ό αδελφός σας να πληρώσετε μίαν σημαντικην έλλειψιν εις τον Ζωολογικόν κήπον.

* Είσαι σαλιάρια πάντοτε μοδιστρούλα Μαρίκα. — Και εξ αιτίας σου μαλλώνουν οι ένδοξοί μου δεκανεις.

— Σου συνιστώ να καθήσης ήσυχα, διότι θα σε περιλάβω χονδρικώς.

* Λοιπόν κάθε μέρα μόνη σας άμαζάδα κυρία Δικ....

— Ναι, μά εγω άνεκάλυφα που πηγαίνει τό άμάξι σας.

— Εις τά Πατήσια βέβαια. Έκει εις τον σταθμόν του τρέμ αναμένει ό κ. Γιώργος και άμέσως μιά και δυό μέσα εις τό ιδιαίτερον της Μπύρας.

— Τώρα τί άλλο γίνεται εκεί μέσα, εσεις και ένας Θεός τό ξέρει..

— ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

* Πώς πάει τό κυνήγι των περδικων λαμπρέ μου γυμνασιόπαι κ. Σπυρ;

— Η Άρσκειάς Α. τι φρονει; Έχει άντιληφθής όλα αυτά τά πράγματα;

* Και συ φιλαράκο Θανασάκη κάμε μας την χάρι να μη πειράζης την Δεσποινίδα Γεωργίαν.

— Δέν σε θέλει: βρέ παιδί μου. Τι να σου κάμω έγω;

— ΕΠΑΡΧΙΑΙ

* Φιλτάτη μαντάμ Si... (Λαμία) 28 έραστάς έχετε έμαθα εινε αληθής;

— Περιεργον πράγμα!.. Και λησμονείτε τον κ. Δ. όστις ειναι τόσον ευγενής!..

* Φιλτατέ μου κ. Π. Π. (Χαλκίς) πολυ σκανδαλώδης ειναι αι μετά της Δος Π. σχέσεις σου.

— Όχι δά και έτσι φιλάτα. Έχει γίνει πολυ σούσουρο.

* Και συ φιλάτατέ μου Ι. Π. (Χαλκίς) πολυ ψηλά τό πήρε μανθάνω.

— Καθημερινώς διαδίδεις ότι έχεις εις τά δικτύα σου τά καλλίτερα κορίτσια.

— Ένώ μου γράφουν μόνον άέρα κοπανίζεις.

— Δέν έργεσαι έδω να σου δώσουμε μερικά μαθήματα;

— Η Ακαδημία μας εινε τελειοτάτη. Δηλαδή ή Α' Ακαδημία των Φλέρτ Έπιστημών.

* Τι γίνεσαι αγαπητή μου Παναγ. Κ. (Μέγαρα).

— Πώς πάει ή Θέμις; Και πρό παντός πώς πηγαίνει τό νυχτοπερπάτημα;

— Επίσης δέ ή πανέμορφη και ευσαρκος κοπέλλα (ξέρις!..) τι γίνεται;

— Α! χρόνια!.. χρόνια που είσατε!...

* Λοιπόν Μασέτρο (Πάτρα) σε άφησε τό κορίτσι σου;

— Τά συλλυπητήριά μου.

* Δεσποινίς Β. (Πάτρα: όδός Αγ. Νικολάου) πολυ χονδρικά αι σχέσεις σας με τον κ. Ανδρέαν.

— Όχι δά και έτσι καλή μου κοπέλλα.

— Τι θέλεις να έχουμε τίποτε μονομαχίας...

* Και σεις φίλοι των Πατρών μίαν ειδοποίησιν σας κάμνω.

— Η Μαριγώ ή γνωστή σας εώρτασε χθες δια την αύξησιν του αριθμού της.

— 486ος γάρ ανέλαβε καθήκοντα.

* Au rénoir! λοιπόν την προσεχή Πέμπτην με χίλια φιλιά

ΤΟ ΦΛΕΡΤ

Ούτε τὰ σφριγοφόρα καταλόγια του Μπρόουιν Σεκά, ούτε κανέν άλλο τονωτικόν ἠδύνατο νὰ τοῦ ἐπαναφέρει τὸ πρῶτον του σφρίγος, τὴν πρῶτην του δύναμιν.

— Πάει πειά, πάω καλιὰ μου, ἔλεγε μὲ παράπονον ὁ κ. Χασοφυσέκης. Δὲν εἶμαι γιὰ τίποτε ἱκανός. Ἡ γυναικα μου, αὐτὴ ἡ θεοταρτάνα εἶχε λυσοῶζει ἀπὸ τὸ κακό της. Καθημερινῶς γκρίνιες, φασαρίες. Ὅλα τῆς ἔφταιγαν. Ὅλα. Περίπατο δὲν ἔβγαινε, οὔτε ἐπισκέψεις ἐδέχετο. Ὁ καϊμένος ὁ κ. Χασοφυσέκης τὰ ἔβλεπε ὅλα αὐτὰ καὶ ἐκαίετο ἀπὸ τὴν λύτην του. — Ἀχ, τί νὰ κάνω ἀδελφέ, τί νὰ κάνω;

Μὰ τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ; ἄλλως ἦτο καὶ ἐξηγιάτης ὁ κ. Χασοφυσέκης. Μιά μέρα κάποιος φίλος του γιαιτρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐξωμολογήθη τὰ παθήματά του, τοῦ εἶπε:

— Ἐχεις δίκαιον καϊμένε. Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖς καὶ τὴν μύτρα. Ἐἴνε ἓνα τονωτικὸ κι' αὐτὴ πρῶτης τάξεως. Καὶ σὰν καλὸς χριστιανὸς ὁ καϊμένος ὁ κ. Χασοφυσέκης ἤρχισε τὴν ζυθοποίησιν. Στὸ ζαχαροπλαστεῖον, στὰ καφενεῖα ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκειτο.

— Μύτρα, μύτρα διέτασσε. Μὰ τίποτε τίποτε...

Καὶ τὸ σπουδαιότερον, μιὰ μέρα ἡ γυναικα του, τοῦ εἶχε δηλώσει καθαρά ὅτι θὰ ζητήσῃ διαζύγιον. Ἀπὸ τὸ κακό ὁ κ. Χασοφυσέκης ἔφυγε ἔξαλλος ἀπὸ φουρα του, καὶ τράβηξε μὲ τὴν λακάδα εἰς τὴν Λεωφόρον Φαλήρου. Ἀριστερὰ καθὼς ἐπῆγαινε εἶδε τὸ μέγα, τὸ εἰς ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἐγνωσμένον ζυθοροστάσιον τοῦ κ. **Καρόλου Φίξ**.

— Μωρὸ δὲν πίνω μιὰ μύτρα; ἐσκέφθη καὶ ἐπῆγε καὶ ἐκάθησε.

— Φέρε μου μιὰ μύτρα γκαρσόν. Τοῦ καλάρωσε.

— Φέρε κι' ἄλλη.

— Κι' ἄλλη.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπειδὴ ἐβράδυνασε, ἐτράβηξε στὸ σπητάκι του.

Περίεργον τὴν ἄλλη ἡμέρα ἡ γυναικα του δὲν ἐγκρίνιαζε. Μπιά!... Κανέννας λόγος πλέον γιὰ διαζύγιον.

Καὶ ἀπὸ τότε περὶ καλὰ ὁ φίλος μας μὲ τὴν γυναικοῦλα του, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ πίνει τὴν ὄραιαν, τὴν ξανθὴν, τὴν ἀκαταγόνιστον μύτραν τοῦ κ. **Καρόλου Φίξ**, καὶ ἔτσι πειὰ δὲν εἴνε... χασοφυσέκης.

Τὴν ἠγάπα πολὺ. Μὰ πάρα πολὺ. Ἐκείνη ὁμοίως ἦτο ἄκαμπτος. Μετ' ὅλους τοὺς στεναγμούς του, τὰς περιποιήσεις, τὰς μυρωμένους ἐπιστολάς καὶ τὰ πλούσια δῶρα του, ἐκείνη ἦτο ἀνένδοτος. Τί κρίμα!..

Ἀπελπισίαν μίαν ἡμέραν κατήρξατο τὴν ὁδὸν Σταδίου. Τίς οἶδε τί ἐσκέπτετο ὁ δυστυχής. Ὅταν ὁμοίως εὐρίσκειτο ἀκριβῶς εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Ὁφθαλμιατρείου, ἔστη ἐκπληκτος πρὸ τῶν προθηκῶν ἐνὸς μεγάλου καὶ ἀπαστρέπτουτος Ζαχαροπλαστείου. Τὰ πολλὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα, ὁ πολὺς καὶ ἀριστοκρατικὸς ἐναὐτῷ κόσμος, καὶ τὸ μέγα τοῦ Καταστήματος, τὸν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὴν ρεμβῆν του. Εἰσῆλθε μηχανικῶς σχεδὸν εἰς τὸ ἀπαστρέπτου Ζαχαροπλαστεῖον, καὶ ἐκάθησεν...

Ἀίφνης—ὦ—μία φαινή ἰδέα τοῦ ἐπῆλθε.

Καλεῖ τὸν ὑπάλληλον τοῦ καταστήματος καὶ τοῦ παραγγέλλει νὰ γεμίσῃ ἓνα κουτί ἀπὸ τὰ ἐκλεκτότερα γλυκίσματα, τὰ ἐξοχώτερα φροντάν, τὰ λαμπρότατα μπισκουῖτ καὶ τὰς εὐωδέστερας πάστας· τὰ ἔθεσεν εἰς τὸ κουτί ὁ ὑπάλληλος. Ἐκείνος τὰ ἐπῆρε ἐπλήρωσε καὶ ἔφυγε.

— Γλυκειὰ μου Ἀγάπη... Φῶς μου... τοῦ ἔλεγε ἐκείνη καὶ πῶς τῶρα νὰ μὴ σὲ ἀγαπῶ; ἀφοῦ μοῦ ἔφερε ἀπὸ τὰ ἐξοχα γλυκίσματα τοῦ Ἀνακτορικοῦ Ζαχαροπλαστείου τοῦ κ. **Κουρμαλίδου**;

Καὶ ἔκτοτε ἀγαπῶνται...

ΤΙΣ θὰ ἐπίστευε ποτὲ ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ὁράτης διπλωματοῦχος τῆς Ἀκαδημίας τῶν Τεχνῶν τῶν Παρισίων;

Καὶ ὁμοίως εἴνε ἀληθές! — Εἴνε:

Ο κ. ΚΑΤΣΙΛΙΒΑΣ

Ὁ κ. **Κατσιλίβας**, εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου 120, ἐναντι ἐδωδιμοπωλείου Θενοπούλου.

Ἐπιστήμη εἰς τὴν κοπτικὴν καὶ ἐφαρμογὴ ἡγγυημένη.

Ὁ κ. **Κατσιλίβας** ἐκόμισεν ἐσχάτως τὰ ὀραιότερα κασμήρια τῶν μεγαλειτέρων ὀφρατουργείων τῆς Ἀγγλίας.

Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις πείθει τὸν πελάτην.

ΤΗΝ ΕΥΩΔΗ ΤΗΝ ΞΑΝΘΗΝ ΤΗΝ ΑΦΡΩΔΗ ΜΠΥΡΑΝ

Μόνον εἰς τὴν «Κασταλίαν» δύναται νὰ εὖρη κανεῖς.

Ἐκεῖ οἱ ἀδελφοὶ **Φραγκίδου** ἔχουν ἐξόχους μεζέδες, περιποίησιν ἄκραν. Εἴνε ἡ πρῶτη μύτρα τῶν Ἀθηναίων.

Μεγάλα λαχεῖον δωρεάν. Ζητεῖτε τὰ δελτία τοῦ λαχεῖου.

ΣΤΟΥ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ ΣΤὸ Σύνταγμα

Ὅσοι πίνουν τὴν μύτραν τοὺς ὄχι μόνον μένουσιν κατευχαραστημένοι ἐκ τῆς ποιότητος αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἀπολαμβάνουσι τὰ ὄραια μουσικὰ τεμάχια τὰ ὅποια παίζει καθ' ἑκάστην ἡ ὀρχήστρα.

ΓΑΝΤΙΑ-ΓΑΝΤΙΑ

Εἰς τὴν Βιεννέζικην Canterie. Ὅδὸς Σταδίου παραπλευρῶς Χρυσικοπούλου ἐναντι Ἀρσακείου.

Γάντια Γαλλικά, Γάντια Ἀγγλικά, Γάντια Βιέννης Τὸ ζεύγος 5 καὶ 6 δραχμῶν. Τὸ κατάστημα οὐδὲν παράστημα ἔχει.

Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον

ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥ ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Μεγάλα συλλογαὶ καταφθάνουσι μὲ κάθε Εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομεῖον, διαφόρων εἰδῶν δηλαδὴ καλλονές, θαλασογραφίαι, ἀρχαιοτήτες, καὶ χρωματιστά.

Μὲ τιμὰς δέ, λογικὰς καὶ ἀσυγγανίστους. Κοσμοπλήμυρα ὡς ἐκ τῶν ἐορτῶν.

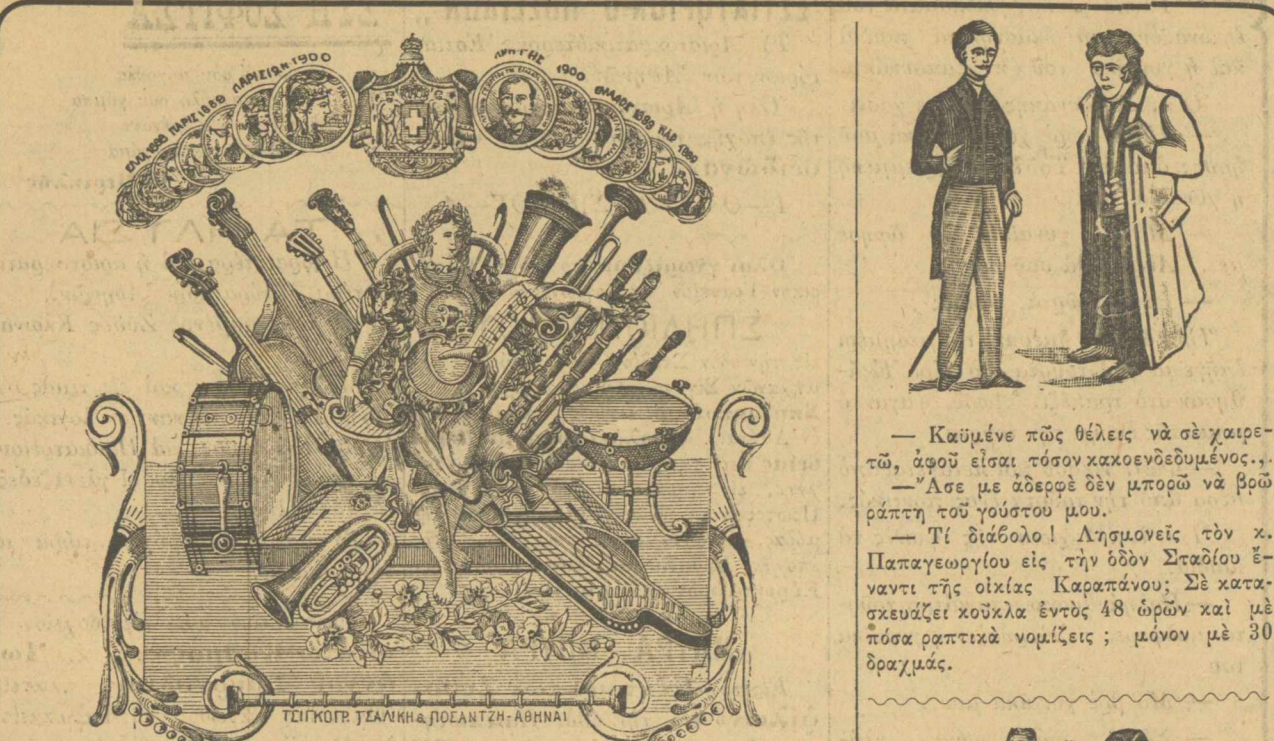
ΚΑΠΕΛΛΑ, ΚΑΠΕΛΛΑ ΖΑΡΓΑΝΗ - ΡΑΚΙΝΤΖΗ

19 - Σταδίου - 19

ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΕΙΔΗ

Τὸ ὀραιότερον Κατάστημα τῶν Ἀθηναίων.

ΣΤΟΥ ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΑ

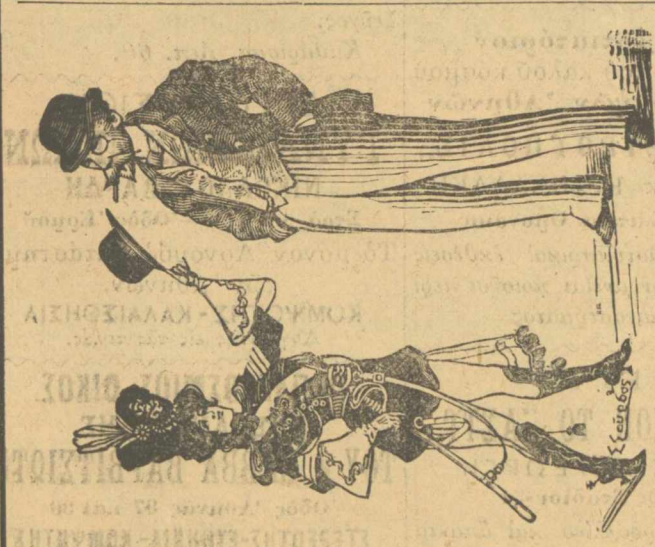

ΜΕΤΑ ΟΡΓΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ μόνον βραβευθὲν τσακίσι εἰς τόσας ἐκθέσεις. Ὁργανοποιὸς εὐσυνειδήτος καὶ ὁ ἀρχαιότατος μὲ φήμην ἀνά πᾶσαν τὴν Ἀνατολὴν.

56—Ὅδὸς Κολοκοιτρόνη—56.

Τίποτε ἄλλο δὲν ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν εἰμὴ ὅτι ὁ κ. Σταθόπουλος κατεσκεύασεν τὸ **Μαντολίνον τῆς Α. Υ.** τοῦ Διαδόχου καὶ τὴν **Κιθάραν τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου**. Εἴνε ὁ μόνος ἀντιπρόσωπος ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν ὄργανοποιείων.

— Ἀκούσε ἀγαπητέ μου. Τὸ μόνον κατὰ κράτος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐξοχα καὶ ἀληθῶς σπάνια Καπέλλα, εἴνε τὸ **Εἰδικόν**. — Τί λέτε; Πηγαίνω ἀμέσως ν' ἀγοράσω. Καὶ ποῦ εἴνε; — Ὅδὸς Σταδίου ἐναντι θεάτρου Τσόχα.

ΣΤΟΥ ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ & ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΓΝΗΣΙΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ

47-ὉΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-47

Διὰ **Κάλτσες - Φανέλλες** καὶ ἐν γένει δι' ὅλα τὰ πλεκτὰ εἶδη ὁ μόνος εἰδικὸς ἐν Ἀθήναις. Ὁ κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ**, ὁδὸς Σταδίου ἐναντι Θεάτρου Τσόχα.

ΓΑΛΑ, ΚΑΪΜΑΚΙ ΚΑΙ ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑΝ

— Καϊμένε πῶς θέλεις νὰ σὲ χαιρῶ, ἀφοῦ εἶσαι τόσον κακοενδεδυμένος... — Ἄσε με ἀδερφέ δὲν μπορῶ νὰ βρῶ ράπτῃ τοῦ γούστου μου. — Τί διάβολο! Λησμονεῖς τὸν κ. Παπαγεωργίου εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου ἐναντι τῆς οἰκίας Καραπάνου; Σὲ κατασκευάζει κοῦκλα ἐντὸς 48 ὥρῶν καὶ μὲ πόσα ραπτικὰ νομίζεις; μόνον μὲ 30 δραχμῶν.

— Βρὲ ἀδελφέ **Γιάννη**, τί μυρωδιὰ εἴνε αὐτὴ; **Πούρο** καπνίζεις; — Δὲν βλέπεις πῶς καπνίζω τὰ ἐξαισια καπνὰ Ἀμοργού, ποῦ εὐρίσκονται εἰς τὸ καπνοπωλεῖον τοῦ κ. **Θ. Βλαβιανοῦ** ὁδὸς Ἐρμού 6 πλησίον πλατείας Συντάγματος;

Ἐνδιαφέροντα εἰδοποίησις δι' ἅπαντας, ἰδίᾳ διὰ τὰς ἐπὶ καλαισθησίᾳ διακρινόμενας κυρίας καὶ δεσποινίδας εἰς ἃς συνιστᾷ τὸ «Φλέρι» ἰδιαιτέρως τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ **Βουλῆς 19** ὑποδηματοποιεῖον τοῦ γνωστοῦ ἐπὶ κομψότητι ἐφαρμογῇ καὶ στερεότητι κ. **Νικολ. Ἐπισκόπου**. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

— Γλυκά-γλυκά, γλυκίσματα τοῦ ἐφώναζον καθ' ἐκάστην τὰ παιδιὰ καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ κ. Σαπουνάκη.

Ἐκείνη τὰ εἶχε χάσει.

— Πάλι μωρὲ χωρὶς γλυκὰ μού ἤρθες ἀπόψε ; Τοῦ ἔλεγε ἀγριεμένη ἡ γυναῖκα του.

— Μὰ βρὲ γυναῖκα μου ἄφησέ με... Ἀῦριον θὰ σοῦ φέρω.

— Θέλω τοῦρτα, τὰκοῦς ;

Τὴν ἄλλην ἡμέραν τὸ μεσημέρι ἐπῆγε μὲ μιὰ τοῦρτα στὸ χέρι. Ἐκάθησαν στὸ τραπέζι. Ἀφοῦ ἔφαγαν ὁ μπαμπὰς ἔκοψε τὴν τοῦρτα.

— Φάπ! νὰ σου καὶ πετάγεται ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν τοῦρτα ἓνας ποντικός.

Ἴ, ἴ, ἴ... ἄρχισαν τῆς φωνῆς τὰ παιδιὰ.

— Παληάνθρωπε μπαγατίκη τοῦρτα μούφερεις ; Ἐφρούαξεν ἡ γυναῖκα του.

— Μὰ βρὲ γυναῖκα μου...

— Σήκω... φύγε... φύγε... γλήγορα ἔλεινέ...

Μὲ τὸ φαί στὸ στόμα ἐσηκώθη ὁ κ. Σαπουνάκης. Ἦξερε καλὰ τὴν γυναῖκα του αὐτός. Θὰ τοῦ ἔκαμνε δυνατὲς ἱστορίες ἂν δὲν τῆς ἐπῆγαινε ἀμέσως ἄλλη τοῦρτα.

Ἐβγήκε καὶ διηυθύνθη πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου. Ἄλλ' ἀκριβῶς ἐναντὶ τῆς γωνίας τῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Αἰόλου ἐστάθη ἐκπληκτικὸς πρὸ τῶν προθηκῶν ἐνὸς μεγάλου ἀπαστραπτοῦ Ζαχαροπλαστείου. Τὰ πολλὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα, ὁ ἀριστοκρατικὸς διάκοσμος τοῦ καταστήματος τὸν ἀπεθάμβωσαν.

— Μωρὲ δὲν πέρνω ἀπὸ δῶ μὰ τοῦρτα ;

Ἐμπῆκε μέσα. Ἠγόρασε μίαν καὶ τὴν ἐπῆρε.

— Ἐχει γούστο νάχουμε τὰ ἴδια πάλι... ἐσκέπτετο καθ' ὁδόν.

Ἐμπῆκε στὸ σπῆτι του... Ἡ γυναῖκα του ἀγριεμένη τὸν περιμένε. Ἀλλὰ μόλις εἶδε εἰς τὰ χάρτινα περιτυλίγματα τὰ γράμματα Μ Ο Π plaisir Καραντινοῦ ὁδὸς Σταδίου ἀμέσως ἠσύχασε.

— Ἐτσι ντὲ καυμένε νὰ γλυκάνω τὸ δόντι μου λιγάκι!...

Καὶ κάθε φορὰ ποῦ τῆς δίδει τοῦρτα Καραντινοῦ γλυκαίνει τὸ δόντι τῆς καὶ... τοῦ δίνει κι' αὐτονοῦ λίγο...

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Ο "ΠΟΣΕΙΔΩΝ"

Τὸ Ἀριστοκρατικότερον Ἑστιατόριον τῶν Ἀθηνῶν.

Ἵλη ἡ Ἀριστοκρατία μας οἱ νέοι τῆς ἐποχῆς τρώγουν εἰς τὸν «Ποσειδῶνα».

4—ΟΔΟΣ Γ' ΣΥΒΡΙΟΥ—4

Ἵλοι γνωρίζομεν τὸ μέγα Ἐμπορικὸν Γραφεῖον Ὁρολογίων τοῦ κ.

ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραπλευρῶς τῶν μηχανῶν Σίγγερ. Τὸ κατάστημα τοῦ κ. Σπηλιοπούλου ἀληθῶς εἶναι μοναδικὸν ἐν Ἀθήναις. Ὁρολόγια ὀπανίας ἀκριβείας περὶ τὴν ὥραν, καὶ ἐκπᾶγλου τέχνης, εἰς τιμὰς ἀπιστεύτως εὐθυνάς. Προτοφανές... Κατάστημα τελείως τῆς μόδας, κατάστημα διὰ τοὺς νέους τῆς ἐποχῆς. Ὁρολόγια ἔξοχα ὄλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν οὐστημάτων.

ΜΠΥΡΑ—ΜΠΥΡΑ

Εἰς τὸ «Κέντρον τῶν Ζυθοφίλων» εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου-ἐναντὶ τοῦ Ἀρσακείου. Ἡ μόνη Ἀρνούβω μύρα, τῶν νέων τῶν Ἀθηνῶν. Μεζέδες ἔξοχοι. Καὶ πῶς νὰ μὴν εἶνε ὠραία ἀφοῦ τὴν διευθύνει ὁ κ. Ι. Ἀναστασίου.

Ἵ κ. Ἀναστασίου νέος ῥέκτης καὶ φιλοπρόδοτος ἐκάλεσεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μάγειρον εἰδικώτατον ἐπίτηδες διὰ τὸ Ζυθοπωλεῖον ὅπερ διευθύνει. Μαγειρικὴ λοιπὸν ἔξοχος—εὐθνή—καθαρά.

Εἰς τὰς τιμὰς εἰλικρίνεια. Μία ἐπίσκεψις πείθει πάντα πελάτην.

Τὸ μόνον ἐστιατόριον τῆς ἐποχῆς - τοῦ καλοῦ κόσμου τῶν κομψῶν Ἀθηνῶν

εἶνε ἡ «ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ», τοῦ κ. Κ. ΜΙΧΑΛΑΚΗ Πλατεία Ὁμονοίας

Ἵλαι αἱ ἀστυατρικαὶ ἐκθέσεις πάντοτε ἀρίστην μνείαν ποιοῦσι περὶ τοῦ ἀνωτέρου καταστήματος.

ΜΕΓΑ

ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ"

Γ. Ι. ΒΑΣΙΛΟΓΕΩΡΓΗ

51-Ὁδὸς Σταδίου-51

Καπέλλα Μπροςαλλίνο καὶ ἅπαντα τὰ ἀνδρικὰ εἶδη. Ἵλη ἡ ἀριστοκρατία μας, φωνίζει εἰς τὸ «Ἄστυ» τὸ ὠραιότερον καὶ εὐθηνότερον κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν.

ΣΤΗ ΣΟΦΙΤΣΑ

Τὰ ῥοδιὰ σου μάγουλα
κι' ἡ παχουλὴ σου γάμπα
μὲ μάθανε καὶ ἐμένανε
τὸ ἄλλα, βῆτα, γάμα

Ἵ Περικλῆς

ΤΑ ΗΛΥΣΙΑ

Ἵ ὠραιότερα καὶ ἡ ἀριστοκρατικότερα Μύρα τῶν Ἀθηνῶν.

Ἵ ὀπεφημισμένος Ζῦθος Κλωναναρίδου.

Μεζέδες ἔξοχοι καὶ εἰς τιμὰς ὀχι συνήθεις, ἀλλὰ τοῦναντίον λογικὰς.

Ἵ ὀδὸς Κηφισίας καὶ Παιδιατρείου.

Ἵλοι οἱ νέοι — ὀλοι οἱ γλεντιζέδες, εἰς τὰ Ἵλυσια.

Τὸ μόνον καταφύγιον τῶρα μὲ τὴν λιανὰδα.

Οἶνοπωλεῖον καὶ Ξενοδοχεῖον ὁ «Κάτω Κόσμος» τοῦ κ. Ἵωάννου Συμυρνιώτου πλατεία Ὁμονοίας κάτωθι τοῦ Φαρμακείου Σ. Δουκάκη ρητινίτης ἐξαιρέτος, μεζέδες καὶ φαγητὰ πρώτης γραμμῆς. Ἵνοικτὸν μὲχρι τῆς 1 μ. μ.

(ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ)

Χωρὶς ἄλλο θὰ τὰ χαλούσαμε μὲ τὸν Μίμη. Μ' αὐτὸς ὁ τσακπιναρὸς μού ἔκαμε δῶρον ἓνα ζευγάρι γάντια ἀπὸ τὴν Canterie Francaise.

Τὶ ὠραία καὶ στερεὰ ἀλήθεια γάντια. Θανασία. Πολλὰ καλὸ μαγαζὶ καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου-Κολοκοτρώνη ἀριθ. 1. Κατασκευάζει ἀντὶ 5 ὀρ. χονδρικῶς καὶ λιανικῶς, ὠς καὶ παιδικὰ ἀντὶ 3 ὀρ. τὸ ζεύγος.

Καθάρισμα Λεπ. 60.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΠΙΛΩΝ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΡΔΗ

Στοῦ Λιζιέρη—Ὁδὸς Ἐργουῦ

Τὸ μόνον Ἀρνούβω κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν.

ΚΟΜΨΟΤΗΣ-ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ

Λογικότης εἰς τὰς τιμὰς.

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Κ. ΣΑΒΒΑ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗ

Ἵ ὀδὸς Ἀθηνᾶς 97 καὶ 99

ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ-ΕΥΘΗΝΙΑ-ΚΟΜΨΟΤΗΣ

Ἵ ἔνδύομενος κερδίζει 30 %

Τὸ μεγαλύτερον

Ἵ Ἐμποροπρακτικὸν Κατάστημα τῶν Ἀθηνῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ: Αἱ εἰς τὸ «ΦΛΕΡΤ» καταχωρούμεναι ἀγγελίαι πληρῶνονται τὴν ἐπομένην τῆς δημοσιεύσεως.